

[Industriministeren]

stedsskole skal gennemføre yderligere 21 måneders praktik, hvoraf mindst 12 måneders sejltid som maskinmesteraspirant.

Igennem en årrække har der vedvarende været et fald i antallet af søpraktikpladser, hvilket skyldes nedgangen i antallet af danske skibe. Dette gør det vanskeligt for den enkelte elev selv at skaffe sig en praktikplads. Maskinmesterskolerne, herunder Frederikshavns Maskinmesterskole, er derfor eleverne behjælpelige med at fremskaffe pladserne gennem skolernes kontakter med enkelte rederier.

Formålet med praktiktiden til søs er at give eleven, håndværksmæssige færdigheder og indsigt i driftsteknik i skibe. Såfremt praktiktiden afvikles under sejlads i et skib, der er udstyret med fremdrivningsmaskine af passende størrelse, finder jeg ikke, at skibets nationalitet er afgørende.

Det nøjagtige antal af søpraktikpladser om bord på udenlandske skibe er ikke kendt, men disse udgør en meget lille andel af de samlede søpraktikpladser.

Spm. nr. S 1391

Til *arbejdsministeren* (4/7 85) af:

Svend Heiselberg (V):

»Hvor meget vil det koste statskassen at ændre § 57, stk. 3, i loven om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, således at selvstændige, som forsøger at starte virksomhed igen inden for 18 måneder, ikke kommer til at betale det beløb tilbage, som de eventuelt har modtaget i dagpenge, medens de var ledige?«

Begrundelse

18 måneders reglen er u hensigtsmæssig, fordi den bl.a. gør, at ingen eller kun få begynder selvstændig virksomhed igen, før de 18 måneder er gået, og på den måde bidrager staten til dagpengetænkning; nogle kommer måske aldrig i gang igen efter 18 måneders ledighed. I øvrigt er det en diskrimination i forhold til, hvad man byder lønmodtagere.

Svar (11/7 85):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Det fremgår af arbejdsløshedsforsikringslovens § 57, stk. 3, at en selvstændig er-

hvervsdrivende anses for ledig, når hans personlige arbejde i virksomheden er ophørt mere end midlertidigt.

I de nærmere retningslinjer, der er udfærdiget til brug for administrationen af denne bestemmelse, sondres der mellem »fysiske« virksomheder, dvs. virksomheder, der kræver specielle, dertil indrettede lokaler, store eller kostbare maskiner eller andre særlige driftsmidler, f.eks. købmandsbutik eller restaurationsvirksomhed, og »ikke-fysiske« virksomheder, dvs. virksomheder, der ikke kræver særlige fysiske rammer, f.eks. mindre håndværksvirksomhed, revisor- eller konsulentvirksomhed m.v.

I tilfælde, hvor den tidligere virksomhed var etableret i sådanne fysiske rammer, at afviklingen heraf klart har kunnet konstateres, og den ny virksomhed etableres inden for en anden branche og/eller med en anden kundekreds, vil der sædvanligvis ikke være tvivl om, at ophøret med den tidligere virksomhed har kunnet betragtes som mere end midlertidigt.

En sådan erhvervsdrivende vil således i princippet kunne starte en ny virksomhed ganske få måneder efter det tidligere virksomhedsophør, uden at der stilles krav om tilbagebetaling af de i den mellemliggende periode udbetalte dagpenge. Det er dog en betingelse, at den ny virksomhed ikke har været under forberedelse allerede på tidspunktet for ophøret med den tidligere virksomhed.

I tilfælde, hvor der ikke er en egentlig fysisk virksomhed at afvikle, er det ved ophør med virksomheden ofte ikke muligt at dokumentere eller på anden måde føre bevis for afhændelse af virksomheden eller virksomhedens driftsmidler, og der er i disse tilfælde desuden gerne tale om driftsmidler, som let kan genanskaffes.

Dette medfører ofte, at det primært er den pågældendes egne oplysninger på ledigheds-erklæringen, som må lægges til grund for vurderingen af, om ophøret er mere end midlertidigt.

På baggrund af de kontrolmæssige vanskeligheder, der således er forbundet med ophør og genetablering inden for samme branche af »ikke-fysiske« virksomheder, er det i de administrative retningslinjer angivet, at påbegyndelse af en virksomhed af samme art normalt betragtes som en videreførelse af den